Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

dim dm tuū in habitaculo cordis tui
susceptuus emunda eſcientiā tuam
ab opib; mortuis. & a cogitationibus
supſtuis & immundis. q̃a mundus
habitator mundā q̃rit domū. ad q̃
ñ ſolū uenire: ſ; in q̃ manere dignet
ille q̃ ait. Ecce ego ſto ad oſtiū & pulſo.
ſi q̃s apuerit mihi introibo ad illū. & cena
bo cū illo. & ille mecū. Igit domū mtā
nre abſq; lorib; omniū uitiorū mundare
debem. & diuiſis floribus uirtutū ador
nare ut humilitate fulgeat. caſtitate
rutilet. caritate reſplendeat. ut mta
corda ueniens ſpūs ſcūs mansionē faci
at. S; his de electis explicatis q̃ dm ñ
ſolū ūbis. ſ; etiā opib; diligēt. prin de
rebus dicit. Q̃ ñ diligit me. ſermones me
os ñ ſeruat. Sicut enim q̃ p̃cepta dī ſeruat
tacente lingua ſe eū diligere cōprbat
ſic q̃ ſermonē eius ñ custodit eū ſe ñ dili
gere demonſtrat. Et ſermonē q̃ audiſtis
ñ ē mus. ſ; eius q̃ miſit me patris. Cū ſupi
ſermones pluraliter poſuit doctrinā
ſci euglii, docentis cū aut ſermonē ſin
gulariter dicit. ſe ipſū miſimiat q̃ ē uerbū
& ſapia dī. Be q̃ rōnes alibi aut In pn
cipio erat ūbū & ūbū erat apud dm.
& ds erat ūbū. Recte q̃ dicit. & ſermo
nē quē audiſtis ñ ē mus. ſ; eius q̃ miſit
me patris. q̃a filius ñ a ſe ipſo uenit ſ; apa
tre. ſic ipſe dicit. Ego a me ipſo ñ ueni. ſ;
pater mus miſit me. Et ſic filius ñ ē a ſe ip
ſo. ſic ſuā doctrinā ñ dicit eſſe ſuā. ſicut
ipſe ait. Mea doctrina ñ ē mea. ſ; eius qui
miſit me patris. Et iterū. Pater mus in me
manet. & ego in eo. Et alibi. Ego a me
nichil facio. Q̃ enim de nullo ſit. & de
nullo procedit ſolus ē pater filius autē
de patre nat. ſpūs ſcūs a patre & filio
procedere creditur. Hec locutus ſum uobis
apud uos manens. Hucusq̃ ñ erat man
ſurus cū diſcipulis, qb; alibi promiſit di
cens. ecce ego uobiſcū ſum omib; dieb;
uſq; ad oſummationē ſeculi. S; q̃d autē
hec locutus ſum uobis apud uos manens.
de p̃ſentia corpalis dicit. p q̃ p modi
cū tempus ab eis recedituus erat. Cui ſi
mile ē q̃d alibi dicit. Hec ſūba que
locutus ſum aduos. cū adhuc cum uo
biſcū. Q̃a q̃ in articulo paſſionis hec
loquebatur. manſurus ſemp cū eis p di
uinitatē. recediturus loquitur p humani
tatē. S; q̃d min de diuinitate intel
ligere poterant. p ſpūs ſci aduentū
ſe doctūrū promittit cū ſubiungit.
Paracletus autē ſpūs ſcūs quē mittet pater
in nōie meo. ille uos docebit omnia.
Cui ſimile ē q̃d alibi dicit. Adhuc multa
habeo uobis dicere: ſ; ñ poteſtis porta
re nūc. Cū autē uenerit ille ſpūs ueri
tatis. docebit uos omnē ueritatem.
q̃ ad intelligenda ſpūalia mentes
uras promouebit. Patet profecto. nec la
boriosa expoſitione indiget. quare
eundē ſpūm paracletū nominet. Pa
racletus greca locutione latine eſt ſolatio
ſiue aduocatus dr: Bene eſt ſolatio dr:
q̃a [illegible] mites fidelium ne in aduerſa
hui ſecli deficiant ſpe celeſtium ſolatur
p̃mioq;. Bene aduocatus q̃a p errore
delinquentium apud patrē intuentur
aplō teſte q̃ ait Ita q̃d orem oportet
ſicut neſcimus. ſ; ipſe ſpūs poſtulat p nob
gemitib; inenarrabilib;. Et pulchre
eundē ſpūm in nōie ſuo a patre mitti
phibet. q̃a unus natē eiusdē; ē cū pat